DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 9. JUNI 1964

Pierre Bernusset
mod Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab

Forenede sager 94 og 96/63

Processprog: Fransk

Angående:

Sag 94/63: Annullation af beslutningen af 8. juli 1963, hvorved EØF-Kommissionen ansatte Edoardo Volpi i stillingen som assistent i generaldirektoratet for administration, der var blevet opslået ledig i stillingsmeddelelse nr. 546.

Sag 96/63: Annullation af beslutningen af 3. juli 1963, hvorved EØF-Kommissionen ansatte Dieter Ragalla i stillingen som fuldmægtig i generaldirektoratet for administration, der blev opslået ledig i stillingsmeddelelse nr. 515.

Domskonklusion:

1. Beslutningen af 8. juli 1963 hvorved Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab ansatte Edoardo Volpi i stillingen som assistent i generaldirektoratet for administration, der blev opslået ledig i stillingsmeddelelse nr. 546, annulleres.

2. Beslutningen af 3. juli 1963, hvorved Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab ansatte Dieter Rogalla i stillingen som fuldmægtig i generaldirektoratet for administration, der blev opslået ledig i stillingsmeddelelse nr. 515, annulleres.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at der i begge de til pådømmelse foreliggende forfremmelsestilfælde kan konstateres væsentlige mangler ved forfremmelsesproceduren. De anfægtede beslutninger må af denne grund annulleres.

S a m m e n d r a g

1. *Tjenestemænd — sager mod administrationen — indstævning af denne — ansættelsesmyndigheden — partshabilitet*
   (EØF-traktaten, artikel 179; EØF-tjenestemandsvedtægten, artiklerne 90 og 91)

2. *Tjenestemænd — sager mod administrationen — søgsmål mod ansættelsesmyndigheden*
   (EØF-tjenestemandsvedtægten, artiklerne 90 og 91)

3. Tjenestemænd — forfremmelse — sammenligning af fortjenester — regelmæssige udtalelser — gennemførelsesforanstaltninger

(EØF-tjenestemandsvedtægten, artiklerne 43, 45 og 110)

4. Tjenestemænd — forfremmelse — overgangsperiode for anvendelse af vedtægten — manglende regelmæssige udtalelser — forfremmelsernes lovlighed

(EØF-tjenestemandsvedtægten, artiklerne 43, 45 og 110)

5. Tjenestemænd — forfremmelse — administrationens beføjelser og forpligtelser

(EØf-personalevedtægten, artikel 45)

6. Tjenestemænd — forfremmelse — bedømmelseskriterier — manglende regelmæssige udtalelser i overgangsperioden for anvendelsen af personalevedtægten — ingen forpligtelse for administrationen til at udfærdige udtalelser ad hoc

(EØF-personalevedtægten, artikel 45)

7. Tjenestemænd — forfremmelse — kriterier for administrationens bedømmelse — ingen begrundelsespligt over for forbigåede ansøgere

(EØF-personalevedtægten, artiklerne 25 og 45)

8. Tjenestemænd — forfremmelse baseret på de i ansøgningerne indeholdte subjektive oplysninger — strenge bedømmelseskriterier — obligatorisk undersøgelse af ansøgernes aktsamlinger

(EØF-tjenestemandsvedtægten, artikel 45)

1. Det følger af EØF-traktatens artikel 179 og artiklerne 90 og 91 i tjenestemandsvedtægten, at ansættelsesmyndigheden, som over for tjenestemændene har arbejdsgiverbeføjelser, har partshabilitet i tilfælde af en säg mellem de ansatte og administrationen.

2. Ved hjælp af den administrative klage efter vedtægtens artikel 90 kan enhver tjenestemand klage til ansættelsesmyndigheden for hans institution.

   Søgsmålet i artikel 91 må i mangel af modstående bestemmelser følge samme regel og derfor rettes mod den samme myndighed.

3. Iværksættelse af artikel 45 er ikke betinget af andre gengemførelsesforanstaltninger end artikel 43, som artikel 45 stiltiende henviser til. Anvendelsen af denne artikel forudsætter udfærdigelse af udtalelser vedrørende tjenestemændenes kvalifikationer, tjenstlige indsats og adfærd under tjenestens udøvelse, idet disse udtalelser udgør et element i sammenligningen af de tjenestemænds fortjenester, der kan blive tale om at forfremme.

4. At Kommissionen ikke i overgangsperioden for anvendelsen af vedtægten udstedte de generelle forskrifter, der ville have gjort det muligt at udfærdige de i artikel 43 omhandlede udtalelser, kan ikke anses for en fejl, der kan berøre lovligheden af en forfremmelse.

5. Ansættelsesmyndigheden har ved forfremmelse af tjenestemændene en vid skønsbeføjelse, men som garanti for en saglig udøvelse af dette skøn må det nødvendigvis forudsættes, at sammenlignelige akter undersøges omhyggeligt. Denne undersøgelse skal omfatte en vurdering af fortjenester efter ensartede kriterier og på grundlag af sammenlignelige informations- og oplysningskilder.

6. Det kan imidlertid ikke forlanges af administrationen, at den skal udfærdige »ad hoc«-udtalelser, som i overgangs-

perioden skal træde i stedet for de i artikel 43 omhandlede udtalelser, når en ledig stilling har nødvendiggjort en sammenligning af eventuelle ansøgeres fortjenester.

7. I tilfælde af forfremmelse er administrationen ikke i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 25 forpligtet til over for forbigåede ansøgere at begrunde de anvendte bedømmelseskriterier.

8. Ansøgningerne, som de pågældende selv har indgivet, uden at Kommissionens kompetente tjenestegrene har efterprøvet eller kontrolleret dem, er i det væsentlige subjektive dokumenter, hvis ordlyd og rækkevidde på et område, der kræver så objektiv en behandling af ansøgerens fortjenester som muligt, kun kan bedømmes med forsigtighed. Det er særlig vigtigt at overholde dette krav, når Kommissionen træffer afgørelse på grundlag af en skriftlig procedure, dvs. uden kontradiktorisk behandling og uden udtalelser om ansøgernes kvalifikationer, tjenstlige indsats og adfærd. I sådanne tilfælde skal ansættelsesmyndigheden benytte ansøgernes aktsamlinger til at fyldestgøre sine oplysninger.